

get (Ophold). Dette er saaledes billiget. For det Andet „Udkast til Lov, indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagtrettens Afløsning og Udøvelse“, der ogsaa, hvis intet afvigende Forslag gjøres, vil gaae directe til første Behandling i Thinget (Ophold), hvilket saaledes er billiget. For det Tredie „Udkast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Ublændinge“. Jeg maa i Anledning af dette Lovudkast hensele Thingets Opmærksomhed paa, at det med Hensyn til et Lovforslag, hvortil dette slutter sig, og som tidligere er indbragt her i Thinget, vedtoges, strax at henvise det til et Udvalg af 3 Medlemmer, der derpaa blev nedsat; jeg veed ikke, om det ikke maatte ansees hensigtsmæssigt, at nærværende Udkast blev henviist til det samme Udvalg (So! So!), og, hvis Ingen ytrer sig derimod, tør jeg antage dette at være Thingets Billie (Ophold). Det er saaledes vedtaget. Endelig for det Fjerde „Udkast til Lov, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Tilsynet med Dampmaskiner, Dampapparater samt Dampskibe“, der, hvis intet afvigende Forslag gjøres, vil gaae umiddelbart til første Behandling i Thinget (Ophold), hvilket saaledes er billiget. Vi gaae dernæst over til næste Nummer paa Dagsordenen „Forespørgsel til Kultusministeren af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds, saalydende: „Kan man vente, naar Rigsdagen næste Aar atter samles, at der fra Regjeringen vil blive forelagt et Lovforslag, ifølge hvilket Præsterne skulde sættes paa fast Gage, og hvorved Præstetienden kan paa anden Maade blive opkrævet?“ Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Sjorgensen: Jeg troer, at jeg neppe behøver mange Ord, for at begrunde min Forespørgsel eller for at vise det Unskelige i, at Præsterne sættes paa en fast Gage og Præstetienden paa anden Maade opkræves. Det er et Ønske, der vistnok nares af en stor Deel af den danske Geistlighed; megen Misfornøielse imellem Præst og Menighed vil derved forebygges; de Geistlige ville kunne i Fremtiden lønnes ligeligere, den stundom altfor store Gigen efter Forskyttelse vil saaledes rimeligviis ophøre, og megen Utilfredshed over formeentlig Tilfidsfattelse ved Befordring vil saa-

ledes bortfalde. Og dette Ønske om Geistlighedens faste Gagering og Præstetiendens forandrede Opkrævelse er et Ønske, der deles af Fleertallet af Menighederne. Bondestanden anseer den Maade, hvorpaa Geistlighedens Lønning nu udredes, for ubillig, ja for uretfærdig (Hør!); den antager, at Præsterens Løn bør være en Byrde, der paa en forholds- mæssig Maade bør fordeles paa alle Hartkornbrugere og alle Skatteydende; den holder sig overbevist om, at, naar Geistligheden lønnes af Statskassen, maa et saadant Forhold indtræde og Begyndelsen ske til, at Forordningen om Udjævnningen af Forskjellen imellem det saakaldte privilegerede og uprivilegerede Hartkorn, der nu i dens Dine er et Skin, kan blive til en virkelig Sandhed (Hør!); ja Bondestanden fordrer dette, og vil vedblive denne Fordring, indtil den opfyldes. Og jeg troer, man vil indrømme mig, at de Banse- ligheder, der ere forbundne med Hensyn til Geistlighedens faste Gagering og Præstetiendens forandrede Opkrævelse, vel kunne overvindes (Ja!); jeg idetmindste er overbevist om, at Regjeringen vel kan finde en tilfredsstillende Maade, hvorpaa denne Opgave kan løses, naar Præsterens Gage ved deres første Embedsansættelse sættes lavere og derpaa voxer efter visse bestemte Regler. Nu veed jeg vel, at den høitagtede Kultusminister har tænkt paa at sammensalde en Kirkeforsamling, og det er muligt, at han ønsker at høre dens Mening, ogsaa angaaende denne Sag. Men, er dette Tilfældet, da maa jeg for min Deel fraraade dette. Jeg har Intet imod en Kirkeforsamling, naar først den Understøttelse er fastsat, Staten vil give Folketirken, eller naar først Geistlighedens Lønning er bestemt af den lovgivende Magt; men i modsat Fald frygter jeg for, at der til en saadan Forsamling vil vælges Mand af en mere politisk end kirkelig Tendents, jeg frygter for, at der vil vælges Mand, der snarere ville beskæftige sig med Forslag til Præstetiendens Ophævelse, end med kirkelige Institutioners Fremme og saaledes komme ind paa et Gebeet, der ene og alene tilhører Regjeringen og Rigsdagen. Forovrigt troer jeg, at, vil man for Tiden virke Noget til at vække og nære det religiøse Liv